

REGLUGERÐ

fyrir Vatnsveitu Bíldudals.

1. gr.

Vatnsveita Bíldudals er fyrirtæki, sem Suðurfjarðahreppur er eigandi að, og rekur í þeim tilgangi að fullnægja vatnspörf heimila, hafnar og fyrirtækja á Bíldudal.

2. gr.

Vatnsveitan skal rekin sem sjálfstætt fyrirtæki undir nafninu Vatnsveita Bíldudals.

Hreppsnefnd Suðurfjarðahrepps fer með stjórn vatnsveitunnar, sem er eign Suðurfjarðarhrepps. Oddviti eða sveitarstjóri annast daglegan rekstur vatnsveitunnar.

3. gr.

Vatnsveita Bíldudals hefur einkaleyfi til reksturs vatnsveitu og sölu á vatni á því svæði, sem vatnsveitan nær yfir og hún getur fullnægt.

4. gr.

Hver sá, sem á húseign við götu eða veg, sem vatnsæð liggur í, á rétt á að fá vatnsæð tengda frá henni á eigin kostnað við húsið, enda sé það reist með samþykki byggingarnefndar og vatnið ætlað til heimilisnota.

Vatnsafnot til annarra þarfa skulu að jafnaði leyfð með nánari fyrirætlum og skilyrðum sem vatnsveitan setur hverju sinni.

Réttur húseigenda til vatnsafnota skuldbindur ekki vatnsveituna til þess að tryggja að þrýstingur í götuæðum sé ávallt nægilegur. Ef vatnsæðar hafa ekki verið lagðar í veg eða götu, þar sem óskað er eftir vatnsafnotum, getur vatnsveitan sett það skilyrði fyrir lögn vatnsæðar, að tryggt sé, að kostnaður fáiist endurgreiddur, annað hvort með beinni þátttöku notenda eða með því að gjöld fyrir vatnsnotkun verði ákveðin með hliðsjón af kostnaðinum.

Vatnsveitan getur einnig ákveðið, að notendur, er síðar bætast við, beri hluta af stofnkostnaði við lögnina.

Vatnsveitan hefur eignarrétt og viðhaldsskyldu á aðfærsluæðum sem liggja í götu eða vegum, enda þótt húseigendur hafi í upphafi borið að einhverju eða öllu leyti þann kostnað er af lögninni leiddi. Vatnsveitan skal á eigin kostnað koma fyrir og sjá um viðhald á brunahönum í kaupþíuninu.

5. gr.

Sá, er óskar eftir að leggja vatnsæð frá götuæð vatnsveitunnar skal senda hreppsnefnd umsókn þar um. Umsókn þessi skal vera skrifleg og skal tilgreina til hvers vatnið er ætlað, stærð hússins og fasteignamat ef til er og áætlað vatnsmagn, ef vatnið á að nota til annars en heimilisnotkunar.

6. gr.

Enginn má leggja vatnsæð frá vatnsæðum veitunnar, nema að fengnu leyfi vatnsveitunnar og eftir fyrirætlum starfsmanna hennar bæði um efni og tilhögun verksins.

Hverjum húseiganda ber að greiða allan kostnað við lagningu vatnsæða frá aðalæð í hús sín og annast viðhald þeirra. Skylt er hverjum húseiganda að gera tafarlaust við vatnsæðar sínar komi leki að þeim.

7. gr.

Stjórn Vatnsveitunnar og mönnum í hennar umboði er heimilt að fara um hús og lóðir, þar sem heimæðar liggja, til athugunar á vatnsæðum og eftirlits með vatnsnotkun. Þyki útbúnaði að einhverju leyti ábótavant, skal húseigandi tafarlaust láta bæta úr því, ella er hreppsnefnd heimilt að láta gera það á kostnað húseiganda. Enn fremur er heimilt að loka vatnsæðum fyrir þeim, sem vanrækja að gera við bilanir á lögnum eða tækjum, eyða vatni að óþörfu eða standa í vanskilum við vatnsveituna. Fullan vatnsskatt ber einnig að greiða fyrir þann tíma, sem vatnsæðar eru lokaðar af ofangreindum sökum. Stjórn Vatnsveitunnar getur fyrirskipað takmörkun á vatnsnotkun sé skortur á vatni. Þá getur hún lokað fyrir vatnið, þegar þörf krefur, vegna miðlunar eða framkvæmda við vatnsveituna, enda skal það tilkynnt áður, sé þess nokkur kostur.

8. gr.

Skylt er hverjum manni að láta af hendi land eða landsafnot í þarfir vatnsveitunnar, svo og mannvirki og þola þær eignakvaðir, óhagræði og takmarkanir á afnotarétti sem vatnsveitan kann að hafa í för með sér, enda komi fullar bætur fyrir samkvæmt mati ef ekki næst samkomulag.

9. gr.

Vatnsveitan ber ekki fjárhagslega ábyrgð á tjóni, er leiða kann af rekstrartruflunum, er verða vegna bilunar á aðalæðum eða vegna vinnu við vatnsveituna eða af öðrum ástæðum.

Ef eldsvoða ber að höndum hafa slökkviliðið, lögreglan og starfsmenn vatnsveitunnar heimild til þess að gera hverjar þær ráðstafanir, sem nauðsynlegar mega teljast, hvort heldur á vatnsæðum í einkaeign eða eign vatnsveitunnar.

10. gr.

Til þess að standa straum af kostnaði við vatnsveituna skal innheimta árlegan vatnsskatt af öllum húseignum, sem tengd eru vatnsveitunni. Vatnsskatturinn skal miðaður við ákveðinn hundraðshluta af fasteignarmatsverði húseignar.

Einnig skal greiða vatnsskatt af öllum húsum, sem liggja að aðalæðum vatnsveitunnar, enda þótt þau noti ekki vatn frá vatnsveitunni. Heimilt er vatnsveitunni að ákveða vatnsskatt af húsum, sem ekki hafa verið virt fasteignarmatsvirðingu og af óbyggðum lóðum, er liggja að aðalæðum vatnsveitunnar.

Aukaskatt skal leggja á þá sem nota vatn til annars en heimilisþarfa, ef vatn er ekki selt eftir mati samkvæmt 11. gr.

11. gr.

Vatnsveitunni er heimilt að setja upp vatnsmæli hjá þeim, sem nota vatn til annars en heimilisnotkunar.

Vatnsveitan er eigandi mælisins, en húseigandi greiðir kostnað við uppsetningu hans og árlega leigu fyrir afnot.

Húseiganda ber að tilkynna vatnsveitunni tafarlaust bilanir á vatnsmæli, er hann kann að verða var við.

12. gr.

Hreppsnefnd setur gjaldskrá fyrir vatnsveituna og skal hún hljóta staðfestingu félagsmálaráðuneytisins áður en hún öðlast gildi.

13. gr.

Reigningsár vatnsveitunnar er almanaksárið og annast oddviti eða sveitarstjóri reikningshald, innheimtu og greiðslur.

Gjaldldagi vatnsskatts er 1. júlí ár hvert og greiðist vatnsskattur í einu lagi fyrir það almanaksár. Önnur gjöld samkvæmt gjaldskrá vatnsveitunnar er heimilt að innheimta í lok hvers ársfjórðungs.

Húseigandi ber ábyrgð á greiðslu vatnsskatts og annarra gjalda samkvæmt gjaldskrá og má taka þau lögtaki, og einnig eru þau tryggð með lögveði í húseigninni næstu tvö ár eftir gjaldldaga, með forgangsveði fyrir hvers konar sammingsveði og aðfararveði, án tillits til eigandaskipta.

14. gr.

Brot á reglugerð þessari varða sektum allt að kr. 5000.00 — fimm þúsund krónum — nema þyngri refsing liggja við að lögum. Sektarféð rennur í sjóð vatnsveitunnar. Valdi nokkur skemmdum á veitukerfinu skal hann bæta það eftir mati tveggja óvilhallra manna.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi, sem hreppsnefnd Suðurfjarðarhrepps hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, sbr. lög nr. 93 5. júlí 1947, um aðstoð til vatnsveitna, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 7. júlí 1969.

Eggert G. Þorsteinsson.

Hallgrímur Dalberg.

G J A L D S K R Á

yfir efnarannsóknir, er Rannsóknastofnun fiskiðnaðarins annast.

1. gr.

Gjöld fyrir almennar efnarannsóknir, sem Rannsóknastofnun fiskiðnaðarins annast, skulu vera sem hér segir:

Fóðurmjöl:

Framleiðslusýnishorn: (Vatn, fita, prótein og salt)	kr.	560.00
Einstakar efnagreiningar:		
Vatn	—	110.00
Salt	—	125.00
Protein (Kjeldahl.)	—	225.00
Fita	—	170.00
Aska	—	110.00
Ammoníak	—	110.00
Sandur	—	145.00
Kalcium	—	200.00
Fosfór	—	200.00
Meltanlegt protein	—	450.00
Lysine nýtanlegt	—	900.00
Natrium nitrit	—	300.00